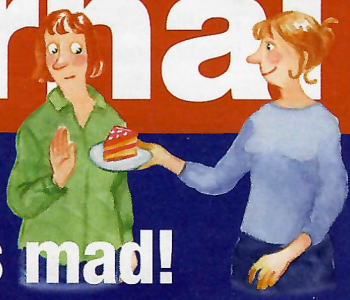

Familie Journal

Puk Elgård's
brevkasse

Jeg kan ikke spise hendes mad!

Mød
Andreas
i ny serie
om familie-
former

Jeg er evigt taknemmelig

Hjælper
med genop-
træning

Snoopy er
Danmarks første
hospitalshund

Duftende
dejligt

Mad med smag af
Mellemøsten

10 gode råd

Få mere ud af
dine indkøb

STRIK

Retro-
veste

Glæd børn eller
børnebørn

Vind fed
løbecykel
og hjelm

"Ida og
fyrtårnet"

Ny historisk roman

Din destination?

Uspolerede
Karpathos

Hospitalshunden holder en velfortjent pause med sit menneske team: hans ejer Grit og fysioterapeuterne Marie og Sofie.

Mød hospitalshunden Snoopy

Han får folk til at gøre ting, de ikke vidste, de kunne

■ Peter er en ældre herre, der for to-tre dage siden blev opereret i hjernen. Nu er han i gang med sin genoptræning på Neurokirurgisk semi-intensiv afdeling på Rigshospitalet. Og da fysioterapeuterne Marie Glover og Sofie Grue Ladefoged denne formiddag kører ham ind i et træningslokale på afdelingen, er det for at præsentere ham for en ganske særlig hjælper, der forhåbentlig både kan gøre processen lettere og mere behagelig.

Hjelperen har fire ben og en blød pels og lyder navnet Snoopy. Og da hans ejer og hundefører, sygeplejerske Grit Mørch, inviterer patienten til at stryge ham over pelsen, kommer han med glæde hendes opfordring i møde.

Snoopy er Danmarks første hospitalshund. Han hjælper nyligt hjerneopererede patienter på Rigshospitalet med genoptræningen, som gerne skrider hastigt frem, når en blød pels og to store, rare hundeøjne er en del af motivationen. Vi var med Snoopy, hans ejer og hundefører og to af Rigets fysioterapeuter på job.

– Det føles blødt og rart, fastslår Peter, der også med det samme fornemmer, at hunden lige har været i bad. En skarp observation, der udløser anerkendende nik blandt de tilstedeværende. Det er faktisk en grundregel, at Snoopy skal være nyvasket, når han begynder sin arbejdsdag på Riget.

Snoopy får også en kæletur, mens han lader overkroppen hvile på Peters skød. Herefter bliver han anbragt på en skammel, og Grit opfordrer Peter til at læne sig frem og give hunden en krammer. Til sidst bliver det til et par gåture rundt i lokalet, hvor Peter har Snoopy ved sin

højre side og samtidig kan støtte sig til en såkaldt talerstol – og så kaldet et gangbord.

Øvelserne er fysisk krævende, men patienten klarer dem alle med bravour. Den ni år gamle golden retrievers tilstedeværelse har præcis den motiverende effekt på ham, som er selve formålet med at inddrage en hund i behandlingen.

– Han glemte endda sine smerter, konstaterer Marie bagefter.

– Vi oplever ofte, at patienterne med Snoopys hjælp er i stand til at gøre ting, de ikke troede, de kunne, uddyber Grit.

Den lange tjekliste

Det er kun to år siden, Snoopy påbegyndte det uddannelses-

forløb, der har gjort ham til Danmarks første hospitalshund.

- Indtil da havde han været en almindelig familiehund. Jeg har dog også haft gavn af ham under mine uddannelser til hundeadfærdsbehandler og hundeinstruktør samt massør og kraniosakralterapeut for hunde.

Snoopys uddannelse er skabt og tilrettelagt af Betina Hofmann, der er direktør for uddannelsescentret Danske Terapihunde ApS. Og tre krav skal være opfyldt, hvis man vil være fører for en hospitalshund.

- Først og fremmest skal man have en sundhedsfaglig uddannelse, hvilket jeg jo har som sygeplejerske. Dernæst skal man gennem et minimum 1-årigt forløb for at blive certificeret terapihundefører med speciale i sundhed og omsorg. Og endelig skal både hund og fører have bestået en egnethedstest, fortæller Grit.

Hygiejnen har vi allerede været lidt inde på. Og som man måske kan regne ud, er netop det emne et kapitel for sig selv, når vi taler hospitalshunde. På Rigshospitalet er der således udarbejdet en omfattende tjekliste, der skal sikre, at hygiejnen er upåklagelig og risikoen for overførsel af bakterier minimal, når en hund skal interagere med syge og sårbare patienter.

- Tjeklisten er et såkaldt levende dokument. Den bliver løbende revideret i takt med, at vi gør os nye erfaringer. Og den bliver af samme grund hurtigt forældet, fortæller Marie.

Et eksempel på de løbende justeringer er, at når en patient i dag skal give Snoopy godbidder, får han eller hun udleveret en tallerken, de kan række hunden lækkerierne på. Formålet er naturligvis at undgå, at patienten bliver udsat for bakterier fra hundens spyt. Men der er også hen-

syn at tage til alle de patienter, der ikke er udsat til at komme i berøring med Snoopy - herunder ikke mindst hundeallergikerne.

- Når jeg møder ind på Riget med ham, går jeg derfor altid den samme fastlagte rute hen til træningslokalet. På døren til lokalet er der i øvrigt et skilt, som oplyser om, at her arbejder en hospitalshund, fortæller Grit.

Tre patienter på en dag

Selve uddannelsesforløbet for en hospitalshund varer et års tid.

- De første tre måneder handlede om socialisering og miljøtræning. Her havde jeg Snoopy i praktik på et plejehjem. Her lærte han at håndtere kørestole og gangredskaber. Helt præcist lærte han at gå lige ved siden af brugeren af kørestolen i stedet for at gå i en bue uden om vedkommende, fortæller Grit.

Herefter var han klar til praktik på Riget sideløbende med

praktiktimer på et hospice. Formålet var blandt andet at gøre ham fortrolig med de mennesker og dufte, han ville kunne støde på i sit fremtidige job.

- Hunde har følsomme næser. Og når patienter får medicin, dufter de anderledes. På et hospice er mange beboere endda udstyret med morfinpumper, der ændrer deres kropslugte markant. Men Snoopy skulle selvfølgelig også vænne sig til andre sygehuslugte såsom klor og håndsprit, siger Grit.

En anden ting, der har været vigtigt at få styr på, er hundens arbejdsforhold og -tider.

- I løbet af hans hospicepraktik nåede vi frem til, at tre arbejdsdage om ugen er grænsen, der ikke skal overskrides, hvis han skal være velfungerende i sit job. I løbet af en dag skal han maksimalt have med tre patienter at gøre, og en behandling skal ikke vare længere end en halv time. Når en behandling er afsluttet, skal han have en pause af minimum 10 minutters varighed. I gennemsnit varer hans pauser 15 minutter. Og han er trænet sådan, at han er meget bevidst om, hvornår han er på, og hvornår han kan lægge sig ned og hvile, forklarer Grit, som i dag har endnu en hund under uddannelse til hospitalshund.

Mange, der læser nærværende artikel og nyder de dertil hørende billeder, vil formentlig falde pladask for Snoopy og mene, at han er den fødte hospitalshund. Og det vil de på sin vis have ret i.

- Nogle hunderacer er mere velegnede end andre som hospitalshunde. De skal jo have lyst og overskud til den kontakt med mennesker, som jobbet kræver. En chow chow eller chihuahua, som typisk er reserveret over for fremmede, ville ikke være et godt valg. Retrievere har generelt præcis det sind og det temperament, der skal til. Desuden er de af en vis størrelse og har tilsvarende store øjne. Deres udseende taler simpelthen til et menneskes instinkter og får hjernen til at frigive kærlighedshormonet oxytocin. Vi knytter os kort sagt lettere til dem, siger Grit Mørch. □

AF JOHAN ISBRAND
FOTO: SØREN LAMBERTH

johan.isbrand@aller.com

Peter nyder at have Snoopy på skødet. Bemærk håndklædet mellem patient og hund, der udgør en ekstra sikring mod bakteriespredning.

Patienten får også lov til at give den firbenede charmetrold godbidder, men af hygiejnensyn foregår det via en lille tallerken.

En arbejdsdag er ovre, og hospitalshund og fører vender sammen hjemad.